

ваше такива слухове или осъщаше такива работи, той ги заглаждаше или не дѣйствусаше съ строгость, мѫчеше се да отбѣгва всѣкога поводъ за стълкновение между Бѣлгари и Турци. Но Турското население се страхуваше, отъ доношенията на шпионите, най-повече за бѫдущето въстаническо движение на Бѣлгаритѣ. По причина на тѣзи криюща опасность, Турското правителство по онова време, назначи шестима ноги шпиони, Бѣлгари (защото вѣхти съ бѣха познати на комит.): К. К. П.; Х. Г.; Т. К. Я. К. П. М. Х. Д. Т. на чело съ дели Пенч., който събираще тѣхните свѣдения и ги съобщаваше на Хайдаръ-бей. Хаджи Д. Петровъ, наスマлко щѣше да подиадне въ тѣхните примки, когато единъ отъ шпионите се обѣща да даде 50 л. т., ужъ за въ полза на комитетъ и като поискъ отъ сѫщиятъ по-напрѣдъ расписка. Но благодарение на Ф. Г. И. В. който наврѣмѣ извѣсти на членовете на комитетъ, за шпионите и имъ исказа имената. Зѣха се на време мѣрки на и всички дѣйци са съобщи имената имъ. Притова извѣстие, видѣ се за нуждно да се испрати вѣйводата при другите по-прѣди излѣзли въ балканътъ; едно защото бѣше се расчулъ за него, изъ градътъ и друго, че излѣзливъ искаха да ги придружатъ, защото несъгласието по между имъ щѣше да причини да се расирѣснатъ. На 19 Априлъ прѣзъ вечерята, рѣши се щото вѣйводата, придруженъ съ единъ Търновецъ (който бѣше убилъ единъ юзбашия въ Търново и прѣратенъ отъ тамъ да се присъедини съ тукашната чета), да излѣзатъ въ балканътъ. Нено Господиновъ, съ брата си Тодоръ, ги заведе на лозието си въ Кашленскитѣ лозии. Тукъ очакваха хъшовете да взематъ вѣйводата, на които се извѣсти по В. Казлака. Като имъ се определи денътъ и вечерята. Тѣ прѣстоѧха на вечерь на лозието понеже хъшовете не бѣха